ŞAKA

— Yapı Bankası herkesi «ev» lendirecekm
— Ya... Çeyiz de veriyor mu acaba?..
— Hayır, şimdilik bol bol çay ziyafeti ver

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

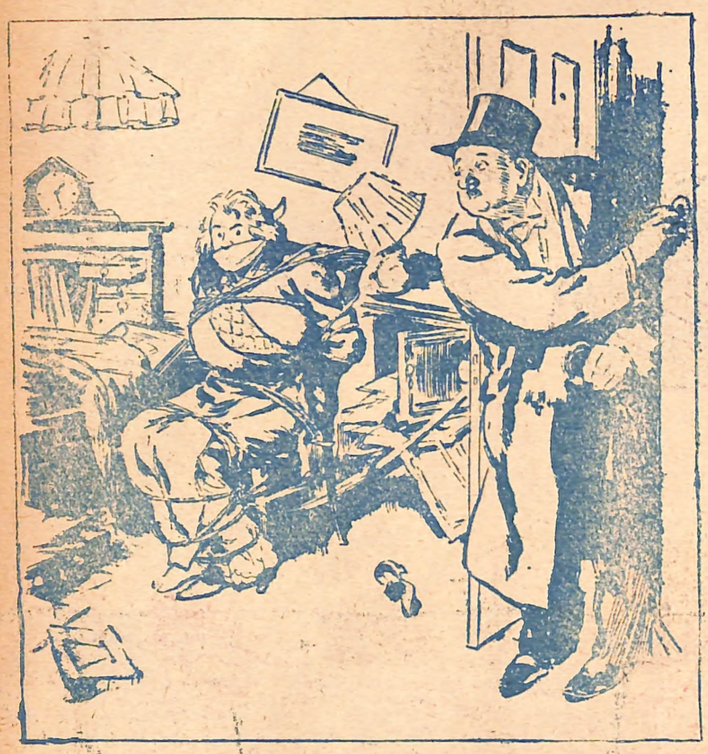

BALO DÖNÜŞÜNDE!..

Koca — A şekerim!... Niçin yatmayıp da bu zamanlara kadar beni bekledin!...

Karı — !!!... ???...

İngiliz karikatürü

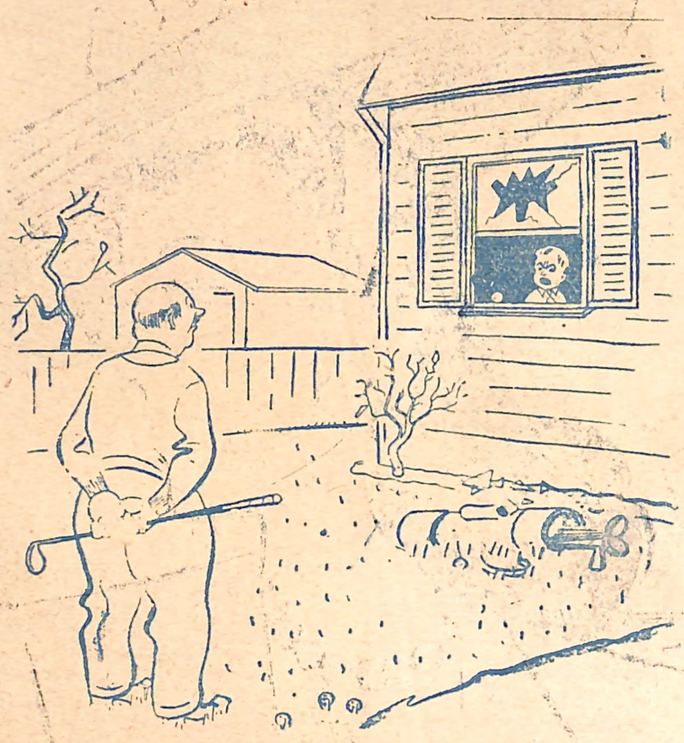

TERSİNE DÜNYA..

Çocuk — Baba, sana kırk kere söylemedim mi, ben ev işlerile meşgulken etrafımda fır dönüp yaramazlık etme diye.. Yine cam gitti işte...

Amerikan karikatürü

Dul kadın — (Bekâr komşuya) Sizin çamaşırların benim çamaşırlarıma karşı vaziyetini cidden âşıkane bulmuyor musunuz?.. Halbuki...

İtalyan karikatürü

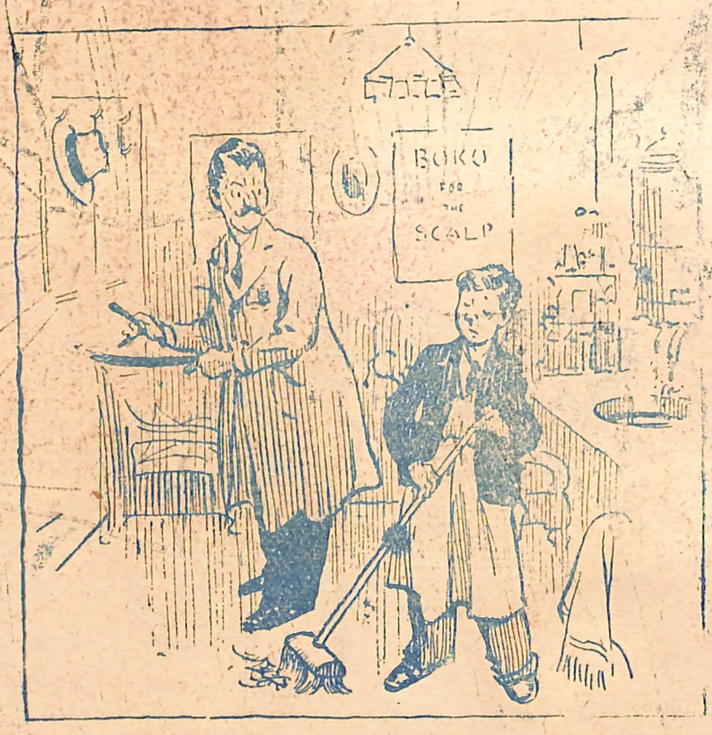

Usta — (Berber çırağına) Ellerinin hali ne öyle?.. Ne kadar kirli?..

Çırak — Ne yapalım, sabahtanberi kimse şampuvan yaptırmadı ki...

Amerikan karikatürü

Sene: 4, Cilt: 8, No. 202

Şaka

Her hafta Salı günleri
çıkar Edebî Mizah Gazetesi

Sahibi:

A. CEMAL ERKSAN

İdarehane :

İstanbul : Ankara Caddesinde No. 71
İkinci kat, hususî daire

Telefon: 21649 ● Posta kutusu: 361
Telgraf: İstanbul Şaka.

Salı — 12 Eylûl 1944

Fiyatı: 15 Kuruş

Abone şartları :

Türkiye için seneliği 750, altı aylığı 375, üç aylığı 190 kuruştur. Yabancı memleketler için seneliği 12, altı aylığı 6 liradır.

C. H. P. İstanbul İdare
Heyeti Reisi
BAY FİKRET SILAY

ŞİYASET BORSASI..

— Müttefikler kazanıyor galiba... Baksana vitrinlerde İngiliz kumaşları çoğalmağa başladı...
— Yalnız müttefikler mi ya... Bunları ateş pahasına satan mağazalar da kazanıyor!..

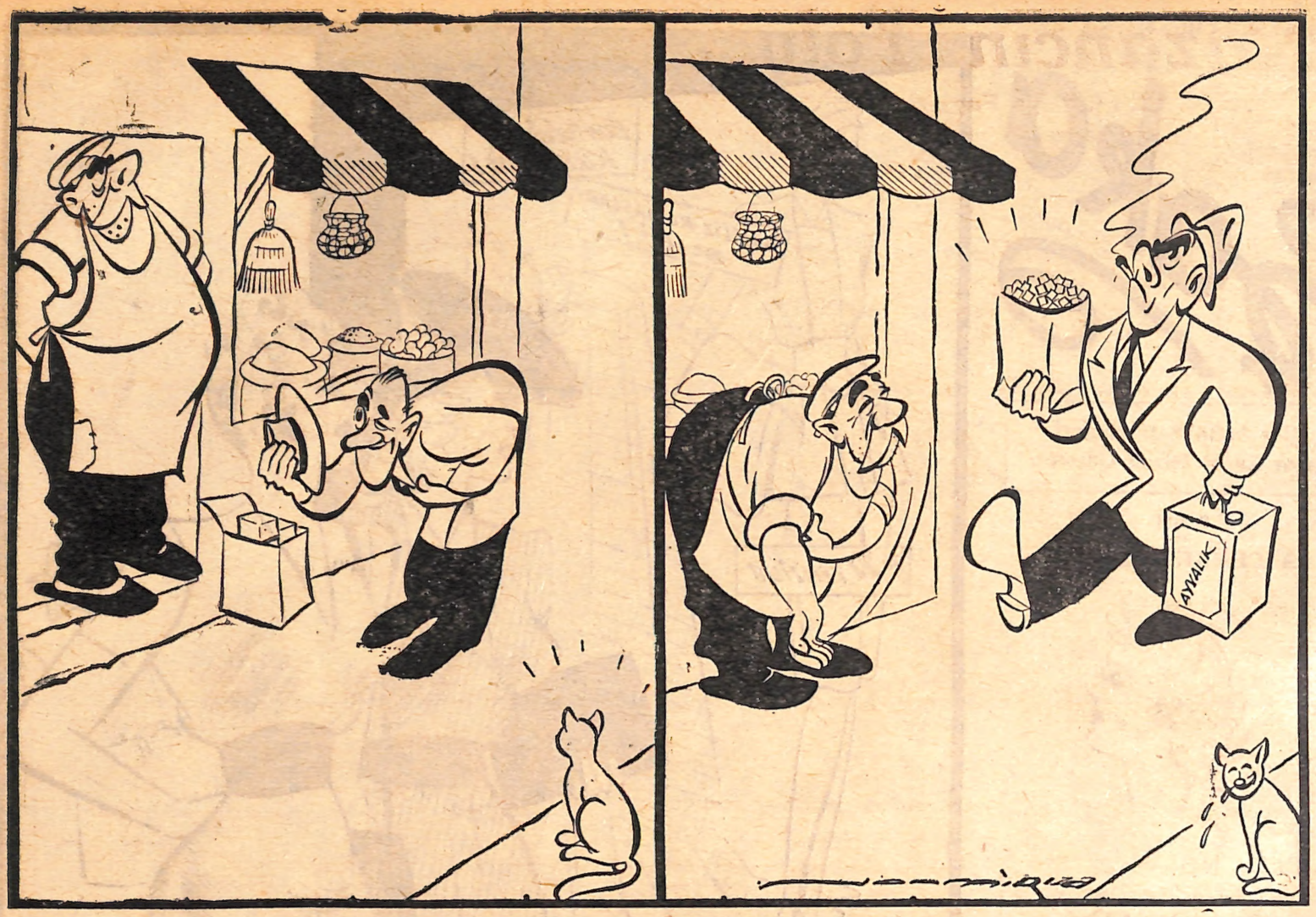

MEMURLARA AYNÎ YARDIM YAPILIYOR.. — Gazetelerden —

Yardımdan evvel:
Memur — Allah ömürler versin Bodos ağa!..

Yardımdan sonra:
Bakkal — Allah ömürler versin bayım.. Artık hiç uğramaz oldunuz..

DİYALOĞ!...

— Bu başlık da nereden çıktı?

— Sözlükten...

— Lebbeyk?..

— Sözlükten, yani lûgatten... Senin anlıyacağın mükâleme, muhavere, müşavere demek. Bugünün çocukları besbelli müşateme, mudarebe, muharebe ile ayni vezinde olduklarından o kelimeleri pek anlamıyorlar; diyalog kendilerine daha mülâyim geliyor..

— Yani konuşacağız ha?.

— Evet... Tabiî sohbet ustası Nurullah Ataç'ın desturu olursa.. Hazret Ankarada ama, maşallah dört yana yetişiyor yine.. Geçen gün almış eline tırpanı, ver yansın ediyordu sağa sola..

— Yahu, sen eskiden doğru konuşurdun; ne biçim lâf ediyorsun?

— Hah hah... Güleyim bari.. Sen bir yol Ulus'da Nurullah Ataç'ın sohbetlerini dinle de gör eğri konuşma nasıl olurmuş. Bak o zaman şaşar mısın bana..

— Peki, bırak şimdi onu. Ne var ne yok ortalıkta?

— Duymuşsundur elbette, münevverleri dinlendirecekleri bir yurt vardı. O bina yanmış...

— Ben zaten münevverlerin kalıbı dinlendirmeden dinleneceklerine inanmıyordum ki...

— Evet ama, yanan sade o değil.. Turancılar da yandı..

— Ya... Ne gibi?

— Ne gibi olacak? Marmara çırası gibi... Mahkemelerine başlandı duymadın mı?

— Duymaz olur muyum? Buna asıl kitapçılar yanmalı?

— Neden?

— Heriflerdeki muhayyileye baksana birader! Rejimimizin realist görüşünü bırakıp öyle hayallere dalmışlar ki, olsa olsa mükemmel roman mevzuu olurdu...

— Hakkın var; ama, bu sefer akılları başlarına gelecek demektir. Bir yanan daha var.

— Sen de yangın köşlüsü müsün be yahu ! Söyle bakalım yine kim yandı?

— Deniz Kızı!

— Deniz Kızı mı?

— Evet... Nezihe Becerikli'nin çevirdiği film...

— Gam yeme, adı Becerikli olduktan sonra yenisini becerir nasıl olsa..

— Ona da peki... Sen aynî yardım görecek misin?

— Memur değilim ki... Bizde talih olsa memur olurduk, yahut da...

— Yahut da?

— Yardımsevenler Cemiyetine mevzu olurduk..

— Sıkı konuşuyorsun bugün...

— Ne? Ne dedin? Hakkı varmış kadının...

— Hangi kadının?

— Anlatayım da dinle. Bobstil tâbirleri en kibar sandığımız insanlar arasında öyle yerleşti ki, şaşıp kalmak işten değil. Geçen gün vapurda lüküs giyinmiş şövalye yüzüklü iki kibar hanımefendi aynen şöyle konuştular:

KIZILLI — Nereden teşrif?

YEŞİLLİ — Bizimkine bir rest çektim (kucağındaki paketleri gösterir).

KIZILLI — Tabiî derhal dekave oldu. Değil mi? Kitabınız ne?

YEŞİLLİ — Roman..

KIZILLI — Pitigrilli mi?

YEŞİLLİ — Bilmem ? Tercüme ama...

KIZILLI — Güzel mi?

YEŞİLLİ — Bilmem. Pek methettiler. Sıkı bir romanmış...

Anladın mı şimdi? Gördün mü bobstil tâbirlerini?

— Evet.. Bir de merhum üstat vardı..

— Kim demiş merhum diye!. Daha dün bir gazetede değerli karikatürist üstat falancanın en seçme albümü çıktı diye bir ilân vardı..

— Yok canım, şaka yapmışlardır..

— Üstada mı, karikatüriste mi?

— Kimbilir? Belki de ikisine birden!.

Şakacı

●

YAPI ve KREDİ BANKASI

Yeni bir Yapı ve Kredi Bankası kuruldu. Ev sahibi olmak istiyenlere yardım maksadile...

İki arkadaş, bir gazetede bankanın alâmeti olan küçücük kulübe resmine bakıp konuşuyorlardı:

— Gördün mü resmi?

— Evet... Eğer yaptıracağı evlerin resmiyse ben vazgeçtim..

— Neden yahu?

— Resme baksana birader, ben oldum olasıya kümes hayvanı beslemekten nefret ederim, köpeğim de yok ki o kulübeye bağlıyayım..

●

Her yaşın aşkı ayrı lezzettedir.

●

Mes'ut olmak için her şeyden evvel sıhhatli olmak lâzımdır.

●

Hata en büyük terbiyecidir.

●

Aynaya çok bakan kadının ev işlerini ihmal etmemesine imkân yoktur.

Ben kompartımana bindim bineli sesleri çıkmıyan iki yol arkadaşım, gözlerini birbirlerine dikmişler, birbirlerini süzüyorlar.. Ama nasıl süzüş !. Vay babam vay.. Ben diyeyim birbirlerini yiyecekler, siz de deyin paralıyacaklar...

Okur gibi görünürken göz ucile de onları süzüyordum. Genç kadın mı, genç kız mı, her neyse... Güzeldi doğrusu.. Güzeldi ama dostlar o herifin ne pis bakışları vardı öyle.. Böyle bakarak gûya kadının dikkat gözünü çekmek istiyordıysa bu bakışların tesiri altında birazdan bir rezalet çıkacağı muhakkaktı.

«Neme lâzım!» diyecektim, lâkin vakit kalmadı. Erkek birdenbire:

— Kepaze! dedi. Rezil!. Alçak.. Şerefimi, haysiyetimi bir paralık ettin!..

«Haaaa !. diye düşündüm. Karı koca bunlar!.»

Kadın benim yanımda bir şey yapmadığına göre, herhalde ben trene binmeden önce erkeğin sinirine dokunacak bir haltlar kıvırmıştı. Demek ki epeydir süren sessizlikleri de kavga arasındaki dinlenme fasılasıymış...

Karı koca arasındaki kavgaya kaç defa girdiysem, her seferinde kendim kabahatli çıkmışımdır. Hele bunları hiç tanımıyordum. Neme lâzımdı benim?. Gözlerimi kitabıma indirmeden önce kadının mahcup mahcup önüne baktığını ve ses çıkarmadığını, buna karşılık erkeğin gözlerinde gittikçe artan bir hiddetin şimşekleri belirdiğini gördüm.. Birdenbire adamcağız, ayni hiddetli bakışlarla bana da bakmaz mı? Aman Yarabbi ! Esmayı üstüme sıçratacağım!.. Gözlerim hemen kitabıma indi.

Tekrar bir sessizlik hâsıl oldu. Fakat kısa sürdü. Erkek yine söylendi:

— Seni müflis babanın elinden aldım ki kurtarayım, yükselteyim, adam edeyim diye... Demek buydu bana yapacağın ha?.

Kadın mırıldandı:

— Allah aşkına uzatma Seyfi!. Olan oldu bir kere. Ne yapalım, sen de beni ihmal etmeseydin!

MANZUM ROMAN

— 25 —

Yazan: **Necdet Rüştü EFE**

Masaya oturuldu: şaraplar içiliyor,
Şakrak kahkahalarla,, mezeler seçiliyor.
Dilâver fazla nazik.. Mümine pek samimi:
— Nevinciğim!.. geldin de, şenlendirdin evimi!..
Bu, senin şerefine!..
Kadehler yuvarlandı,
Nevinin yanakları, kızıl gül gibi, yandı
Fakat Dilâver dedi:
— Ben unutuldum, niçin?..
Benim şerefime de isim günümde için!..
Birer daha içildi.. daha sersemledi kız;
Çünkü: şişede duran şarap değildi yalnız,
Ona karıştırmıştı ahlâksız herif konyak,
Hattâ üç kadeh içen yere devrilir mutlak,
Bayılmış gibi sızar, ve kendinden geçerdi.
Kurt, zavallı kuzuya bir kadeh daha verdi,
Nevinde başlamıştı çok ağır bir sarhoşluk:
Kararıyor gözleri, açılıyor bir boşluk,
Kız yuvarlanıyordu sanki yüksekten ona,
Bir lâhza ermiyordu bu baş dönmesi sona..
— Çok fena oluyorum!..
Çaça, kalktı ayağa:
— Odama götüreyim; yat bir parça yatağa!..
— «Olur!..» yatağa gitti saf kız sendeliyerek;
Vaktini bekliyordu sofada kahbe erkek,
Alçak Mümine dedi:
— Esvaplar seni sıkar,
Fırlat Kombinezonu.. şu sutyeni de çıkar!..
Genç kız, farkında değil, çırıl çıplak olmuştu,
Seyreden Dilâverin gözleri hırs dolmuştu
Kudurup çarpıyordu ona bakarken kalbi:
Kız, yatakta serilmiş pamuk yığını gibi,
Göğsü kalkıp iniyor bitkin nefesleriyle,
Dermanı kalmamıştı kımıldamaya bile.
Mümineye vermişti herif bir deste para,
Kadın, memnun olarak, çekildi bir kenara.
Kıza kavuşmak için adam odaya girdi ,
Kapıyı kilitledi.. sonra, sanki delirdi,
Hakiki kurt olmuştu artık insan yerine;
Canavarca atıldı Nevinin üzerine.
Fakat bu emeline muvaffak olamadan
Dilâver fırlamıştı bir sesle:
— O ne?.. Aman?..
Çünkü sokak kapısı kırılmıştı ansızın:
Yanından kaçamadı ahlâksız adam kızın,
Hainler, korkak olur.. herifin gözü yıldı;
Odanın kapısı da bir tekmeyle kırıldı:
Elinde tabancayla, içeri girdi Ali..
Nevinin annesinden çünkü almıştı haber,
Koşup evi basmıştı polislerle beraber.
İki sivil memura dedi:
— Siz durun biraz;
Ali, sopa çekmeden, bir insanı bırakmaz!..
Mahkemenin cezası.. o, ikinci fasıldır,
Şimdi öğreteceğim namussuzluk nasıldır!..
Gel, bakalım kerata!..
Kollarını sıvadı,
Dedi:
— «Cennetten çıkma» konulmuş bunun adı!..
Ya; Allah!.. bir indirdi.. kapaklandı Dilâver
Beyni budur.. diyerek, tekme indi bu sefer
Herif ayağa kalktı; bir yumruk daha yedi;
Ali: «Kız düşmanları böyle döğülür..» dedi,
Yaradana sığınıp, öyle müthiş vurdu ki,
Ve duvardan duvara o kadar savurdu ki
Pestil gibi serildi namus hırsızı alçak..
Bir kadın sesi çıktı:
— Devamı gelecek sayıda —

Kafamı kitabıma gömmüş gibi bir hal peydahlamıştım. Fakat erkeğin, bu cevap üzerine bomba gibi patlıyan sesi, beni de yerimden sıçrattı:

— Utanmadan bir de itiraf ediyor!. Allah seni kahretsin...

Kadın yine:

— Senden korkum yok!. dedi.

— Benden korkun yoksa, Allahından da mı korkun yok?.

İkisinin de konuşurken yan gözlerle bana baktıklarının farkındaydım. Önce erkeğe hak vereyim dedim ve uzaktan uzağa «pek doğru, pek yerinde bir sual!» gibilerden başımı salladım. Fakat kadın:

— Evlendiğimizdenberi, üstüme gezip tozmadığın kadın kalmadı.. dedi. Her akşam meyhanede, kumarda, bardasın.. Benim yerimde hangi kadın tahammül ederdi buna?

«Vah biçare kadıncağız !» diye düşündüm ve bu sefer de ondan tarafa acıklı acıklı baş sallamak icap etti. Lâkin erkek, pek acar bir şeye benziyordu:

— Yalan! dedi. Suçunu haklı göstermek için bana iftira atma.. Allahtan utan!

Şimdi, ben de hangi tarafa hak vereceğimi şaşırmıştım. «Buna ne söyliyeceksin bakalım?» gibilerden kadına baktım. O:

— Allahını şimdi mi hatırladın? dedi. Beni inim inim inlettiğin zaman...

Erkek birdenbire elini cebine attı. Koskoca bir tabanca çekti:

— Sus, diyorum sana!. dedi. Sus diyorum kahbe; yoksa?!.

Yüreğim ağzıma gelmişti. Yerimden nasıl fırladığımı, adamcağızın eline doğru nasıl saldırdığımı bir ben bilirim, bir de Tanrı!

— Aman kardeşim, ne yapıyorsunuz siz delirdiniz mi? Şaka olur mu bununla?.

Beni bir itiş itti, kanapeme yıkıldım. Tabancayı ortaya doğru sallıyarak bağırdı:

— Namussuz kadın. Şimdi seni de, dostunu da geberteyim mi?

Aman Allahım! «Dostunu da» derken beni göstermesin mi? İçimde bir eziklik peyda olmuş, başım zonklamaya başlamıştı. Tabanca ha patladı, ha patlıyacaktı. Korkudan kaçacak delik arıyordum. Lâkin kadın, birdenbire:

— Olmadı! dedi. Lâfımı kesiyorsun! Bak defterde ne yazıyor?

Erkek, tabancasını indirmişti. Kadının gösterdiği deftere baktı. Sonra eğilip yerden kalkmama yardım etti:

— Affedersiniz, dedi. Biz, Şehir Tiyatrosundanız Ankarada temsilimiz var da onu prova ediyorduk.

— Neye haber vermezsiniz kardeşim? demişim..

Yerime çöker çökmez, valizden çıkardığım kolonya şişesile yüzümü âdeta yıkadım ve kendime gelmem de hayli zaman sürdü.

Cemil Cahit CEM

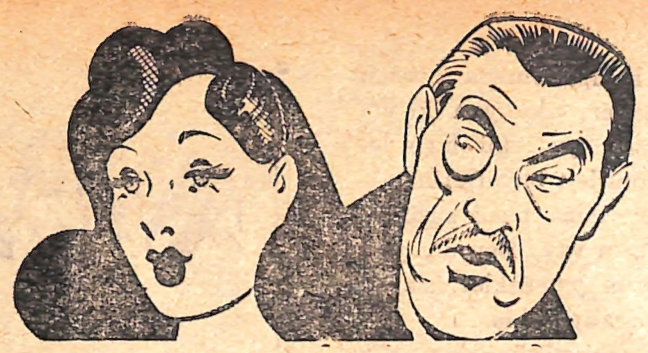

★★ Büyük Aşk ve İhtiras Romanı ★★ Yazan: Hikmet Feridun ES ★★

— 16 —

Macit şöyle diyordu:

— Tanımam... yarın sıra senin... İstanbula sen ineceksin.. ben burada yalnız kalacağım..

— Çıldırdın mı?.. Yarın sabah erkenden «Rüzgârlı vadi» ye kulübeye gelecek... Hem haber vereyim ki bahsi kaybediyorsun azizim... hazırlan 200 liralık ziyafete... Bunun için yarın İstanbula sen inersin. Eğer ben bu seferki yalnızlıkta da bir muvaffakıyet gösteremezsem üstüste iki kere İstanbula inmek sırası benimdir. O zaman da sen talihini tecrübe edersin.

Rezzanın bütün baş dönüklüğü geçmişti. Şimdi kafası gayet yerinde idi. Dehşetle, heyecanla, merakla iki erkeği dinliyor...

Macit Pamukel diyordu ki:

— Fakat sen bahse tutuştuğumuz zaman yaptığımız mukaveleye aykırı hareket ediyorsun Vamık... Ne yapacaktın?.. Bu işte kim muvaffak olursa. Yâni onu hangimiz elde ederse 200 liralık ziyafeti karşı taraf çekecekti değil mi?

— Öyle... kabul!..

— İstanbula bir sen inecek beni yalnız bırakacaktın. Ben plânlarıma göre hareket edecektim. Sonra ben İstanbula inecektim. Sen bu sefer talihini tecrübe edecektin. Bunun haricinde ikimiz biribirimize kaşkariko oynamayacaktık... değil mi?..

— Öyle...

— Peki ama sen bu gece onu âdeta kaçırarak dışarı çıkardın. Mukavele harici bu...

— Yooo azizim... Mademki onun üzerine böyle bir bahse tutuştuk. Her şeye baş vuracağız.. Şaka değil bu... bahis!.. Hem de 200 liralık ziyafet!.. Ama zafer benim.. Bu geceki muvaffakıyetimi görseydin 200 lirayı hazırlardın. Yarın sabah ise zannederim nihaî zafer!..

— Fakat ne harikulâde kadın!..

— Lâkin biliyor musun?. Çok da yordu... Halbuki eninde sonunda... o koca ile! değil mi?

Rezzanın şakakları zonkluyordu. İki erkek balkonun altından karanlığa doğru uzaklaştılar. Artık sesleri işitilmiyordu.

Genç kadın terli avuçları ile soğuk parmaklıkları tuttu. Başının içinde muazzam bir yıkılma olmuştu. Bir dünya çökmüştü sanki...

Henüz bir saat evvel içini, kalbini tahlil etmekten bile çekiniyordu. O kadar heyecanlı idi. Halbuki şimdi?. Şimdi?.

Karanlıkta işittikleri inanılmaz derecede korkunç geliyordu. Artık sıra ile İstanbula inmelerin sebebini anlıyordu. Demek kendisinin aşkı, kalbi üzerine bahse tutuşmuşlardı ha.. öyle ya çirkin ve hastalıklı adamın karısı!. nasıl olsa önünde açılan genç kollara muhakkak düşmeğe mahkûm olan bir kadın!..

Tıpkı at yarışlarında hayvanların üzerine konulan para gibi kendisinin üstüne de, kalbinin üstüne de 200 liralık bir ziyafetle bahse girişilmişti!.

Rezzan dalgın karanlığa bakıyordu... Zavallı «Çirkin Adamın karısı»!. bir yarış beygiri gibi senin üzerine bahis parası sürülüyordu. Bahse tutuşuluyordu. Güzel ve kıvrak bir yarış atı!. Genç kadın sırtı kamçılanıyormuş gibi irkildi. Ve bu müthiş şey hayatında kendilerine en büyük samimiyet ve arkadaşlıkla bağlandığı iki insan tarafından yapılmıştı.

Üçüzler!.. Saç ayağı!.. güzel müselles ha!.. Artık bunlar bir masaldan da daha yalandır.

Rezzan donmuş gibi içeri giriyor!.. Rüzgârlı vadi!.. Buz gibi kaynak!.. Erikli yaylâ! Deniz kenarında sektirilen taşlar!. Bilinmeyen şehirlerde kaybolmalar!. Bütün bunlar ne muhteşem birer yalanın parçaları..

Yatak odasına döndüğü zaman masanın üstünde bir mektup buldu. Köşkten geliyordu. Açtı. Süt babanın yazısı... İhtiyar adam müthiş haberler veriyordu.

Sütbaba şöyle yazıyordu:

«Bu mektubum çok korkunç haberlerle dolu olduğu için Ferhat Bey'e haber vermemenizi rica ederim. Söylediğiniz gibi Fâni Fanla görüştüm. Kendisi bu işi sureti katiyede reddetti. Ben dayattım. İki gün sonra da ortadan kayboldu. Meğer Avrupaya kaçmış!.. Lâkin asıl facia bundan sonra başladı. Gülsüm Fâni Fanın kaçtığını haber alınca birdenbire sapıttı. Hani bizim köşkte aşağı katta elektrik tesisatının kopuk bir kablosu var ya. Ne zamandan beri tamir ettirmeği düşündüğümüz yer. Elektrikçi: «Aman buna dokunmayınız!» diye tenbih etmişti. Gülsümün de bunun ödü patlardı.

Zavallı kızı geçen sabah orada elektrik tellerine yapışmış ve kömür kesilmiş bulduk. Tabiî karnındaki de ölmüştü. Fâni Fanın marifeti!..»

Rezzan sütbabanın mektubunun daha ilerisini okuyamadı. Fâni Fan, Vamık Vanda, Macit Pamukel!.. ve otelde, dışarıda, etrafında dönen bütün erkekler gözünün önüne geliyor.. Erkek!..

Rezzan vaktiyle, mektebin son sınıfında iken «Kobra yılanı, yaşayışı, âdetleri, hususiyetleri» adında bir tetkik, bir ilim eseri okumuştu. Aynı zamanda son derece meraklı olan bu kitabı. Kobra yılanının yaşayışını, âdetlerini okurken Rezzanın tüyleri diken diken olmuştu.

— Ne o bayım Floryadan geliyorsunuz galiba!..

— Nereden anladın yahu?..

— Hiç zenbilde birkaç tane francala var da ondan!.

Genç kadın şimdi tanıdığı erkeklere gözünün önünde bir geçit resmi yaptırırken okuduğu bu kitabı, Kobra yılanını hatırlıyor.

Ve artık Kobra yılanından eskisi kadar korkmuyor!.. «Erkek» ten korkuyor!..

★

Ve hepsinden şüphe etmektedir. Hattâ kocasından bile. Hasta olmasa kimbilir o da ne kadar kobralaşacaktır...

Rezzan gece hiç yatmadı. İlk defa hayatında yatak odasında bulunduğu halde, yatağını hiç bozmamıştı.

Sabah erkenden kocasının yanına yaklaştı. Ferhat uyanmıştı. Genç kadın onun ellerini tuttu. Ve bir tehlikeden kaçar gibi ona rica etti:

— Ferhat hemen köşke dönelim!.

«Çirkin adam» da küçük bir şaşkınlık devresi, lâkin o kadınları çok iyi anlayan bir erkektir. Hattâ hasta halinde bile... Şu dakikada bu cıvıl cıvıl kadının başının içindeki büyük mücadeleyi, büyük kasırgayı anlayor gibi idi. Katiyen itiraz etmedi.

— Peki karıcığım!.. Dedikten sonra sordu:

— Ne zaman?.

— Şimdi, şimdi... hemen!..

Zile basıldı. Metrdotel çağırıldı...

. . . . . , , ,

Otomobil virajdan dönerken Rezzan arkasına baktı. Erikli yayla hafif bir sis tabakası altında idi. Belki de şu esnada oralarda tahta bir kulübenin içinde sabırsız bir adam bir aşağıya bir yukarıya dolaşıyordu. Bekle, gönül avcısı bekle!.. Saatlerce, uzun uzun, boş yere bekle!.. Kıvrak yarış beygiri gelmeyecek!.

Otomobil ilerliyor. Rüzgârlı Vadi, buzlu kaynak arkada kalıyor.

Artık romanın bu faslı kapanmıştır. Ve hakiki roman şimdi başlıyor.

İKİNCİ KISIM

Köşke döneli bir sene oluyor.

Yine bir yaz ortasındayız. Rezzan o günü Doğancılarda oturan «Büyük süt annesi» ni yoklamağa gidiyor. Büyük süt anne!.. Bu onun kendi bulduğu bir tâbirdir. Süt ninesinin annesine bu ismi koymuştur, ve ihtiyar kadını çocukluğundan beri son derecede sevmektedir.

Şimdi ihtiyarlıktan şaşılacak derecede küçülen bu kadın ağır hastadır. Doğancılardaki tahta evinde yatmaktadır. Rezzan her hafta perşembe günleri onu yoklamak için kalkar, tâ Doğancılara kadar gider.

Rezzan bu perşembe gezintilerini çok seviyor. Çünkü haftada bir gün tamamile 18 yaşına dönüyor.

Doğancılara giderken onu dışarı-

— Devamı karşıki sahifede —

da görenler ya lisell, ya üniversiteli bir kız zannederler.

Her biri birer servet olan mücevherleri, türlü türlü kokan renk renk boyaları, ağır elbiseleri ve iskarpinleri ile yaşına hiç uygun olmayan o «Hanımefendi» havasından kurtuluyor. Topuksuz bir spor iskarpin giyiyor, saçlarını gerdirip arkasına çekiyor. Ve fildişi rengindeki yüzünü hiç boyamıyor. En sade elbisesiyle, yanına kocaman çantalarından hiç birini almadan, elleri cebinde sokağa çıkıyor.

Artık o kalabalık bir uşak kadrosunun önünde yerlere kapanırcasına eğildiği, şoförlerin telâşla koşup dirltnot gibi büyük ve lüks hususî otomobillerin kapısını reveransla açtıkları, herkesin kendisine mübalâğalı bir hürmet gösterdiği, en büyük kuyumcuların mor kadife kutularla arkasından koştuğu 19 yaşındaki milyoner Rezzan hanımefendi değildir.

Şimdi Nisan yağmuru altında çam filizlerini andıracak kadar taze yüzlü mektepli bir kızın karşısındayız.

Rezzan, bu ağır hanımefendi havasından mektepli kıza dönüşü çok seviyor. Ve bunu âdeta bir ruh ihtiyacı addediyor.

O günü vapurda okumak için yanına —her zaman olduğu gibi— iki kitap almıştı.

43 numaranın alt ve basık kamarasına indi. Ve kitabını açtı.

Vapurun kalkmasına iki dakika kala kamaraya çok uzun boylu sevimli yüzlü, pek genç bir adam girdi.

Rezzan gözlerini kaldırıp bu adama bakmasiyle beraber başını yine kitabının üstüne eğmesi bir oldu.

Bu uzun boylu çocuğa Üsküdara gittiği her perşembe günü aynı vapurda rastlıyordu. Garip ve anlaşılmaz bakışları vardı. Bir kere de vapurun son derecede dolu olduğu bir gün, kızara bozara kendisine yer vermişti.

Erkekler hakkında çok fena şeyler düşündüğü halde Rezzan onun yüzüne baktığı zaman vaktile Erikli yaylada, yaş otlara uzanıp, eğilerek dudakları ile su içtiği buzlu kaynağı hatırlıyordu. İnsana o derece temizlik hissini veriyordu.

Lâkin erkeklere karşı kökünden sarsılmış itimadı ile bu su kaynağı kadar temiz yüzlü çocuktan da şüpheleniyordu.

— Devam edecek —

7000 SENE EVVEL

Meşur âlimlerden Dr. Huber, biranın tarihi hakkında yazdığı bir eserde, milâttan 5-6000 sene kadar evvel başlıyan Keldani medeniyetinde biranın büyük bir yeri olduğunu söylemektedir. Bazan yalnız arpadan, bazan da arpa ve baharattan imal edilen biranın kadınlar ve işçiler tarafından çok içildiğini yine bu âlim anlatmaktadır. Yapılan bir hafriyatta bulunan on mezarın, bira imalâtını gösteren kabartmalarla tezyin edildiği ve kabartmalar yanyana getirilince imalâtın bariz bir surette görüldüğü de aynı âlim tarafından nakledilmektedir.

BU GÜN İÇİLEN BİRANIN 7000 ŞENELİK MAZİSİ VARDIR

Bira besler, serinletir, neşe verir

Senenin En Kıymetli Eseri:

SULTAN AZİZ'İN

Mısır ve Avrupa Seyahati

Osmanlı saltanatının son padişahlarından Sultan Aziz'in, meşhur veziri Keçeci zade Fuad Paşa ile birlikte yaptığı Mısır ve Avrupa seyahati, bu kitapta, içine hiç bir yalan katılmadan, en doğru tarihî kaynaklardan öğrenildiği gibi aynen yazılmıştır.

Fiatı: 200 Krş.

Satış yeri:

İst. Cağaloğlu yokuşu No. 17/1

AHMET SAİDOĞLU KİTABEVİ

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN Necati

Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimini nilere mutlaka yediriniz. Taklitlerini almayınız.

NİÇİN Yeni Tokalon Pudrasını KULLANIYORUM

Prenses ALLA TROUBETSKOY

Esbabını anlatıyor:

★ Onun bir çok cazip ve yeni renkleri vardır.

★ O, bütün kullandığım pudralardan daha ince ve daha hafiftir.

★ Ondaki hakiki çiçeklerin nefis kokusuna perestiş ediyorum.

★ O, bütün gün sabit kalır. Çünkü terkibinde başka hiç bir pudrada bulunmayan Krema köpüğü vardır.

★ Yağmurlu, rüzgârlı havaya rağmen Yeni Tokalon Pudrası tenimi daima terü taze muhafaza eder.

★ Eminim ki her ne bahasına olursa olsun bundan daha iyi bir pudra bulmak imkânı yoktur.

ADEMİ İKTİDAR

ve bel gevşekliğine karşı

HORMOBİN

Her eczanede bulunur. P. K. 1268. Reçete ile satılır.

GRİPİN

BAŞ, DİŞ, NEZLE, GRİP

Nevralji, Kırıklık Romatizma ve Bütün Ağrılarınızı Derhal Keser. İcabında üç Kaşe Alabilirsiniz.

Taklitlerinden sakınınız.

TARİHTEN ÇİZGİLER

RAMAZAN GECESİ ŞEHZADEBAŞI'NDA HANIMLAR!...

Komiser — Geçemezsiniz hanımlar geçemezsiniz.. Caddeden geçmek yasak!.. Yan sokaktan!..

Hanımlar — Şöyle kenardan... Camiye, Teravihe gideceğiz!.

Komiser — İnnallahe maassabirin!.. Geçemezsiniz dedik ya!.. Haydi siz kadınsınız, kulağınıza lâf girmiyor, o yanımızdaki koca bıyıklı adam da mı lâf anlamıyor!.. Kadınlara cadde yasak!..

Erkekler — Caddeye çıksalar da gözlerimiz nurlansa!.. Geçen geçe üç tanesini tütüncünün önünde ne âlâ sıkıştırmıştık değil mi?..

FAZLA ŞİŞMANLIĞA KARŞI

RADYOKARBON

TABLETLERI

Mide ve barsakların muntazam çalışmasını temin eder.

Bütün eczanelerde bulunur.

Umumi Neşriyat Müdürü E. R. Ünsan. Basıldığı yer: Ahmet Halit Matbaası